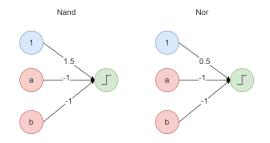

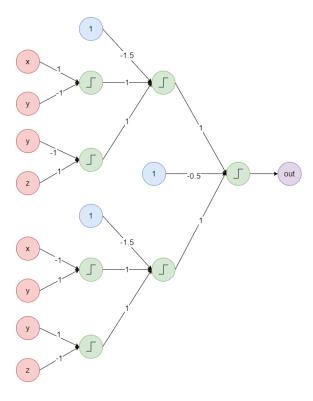
یادگیری ماشین پاسخ تمرین سری چهارم مدرس: دکتر محمّدحسین رهبان

پاسخ سوال ۱

(Ĩ

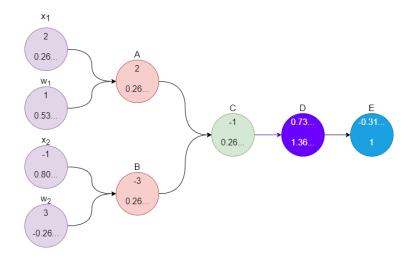

ب)

پاسخ سوال ۲

آ) برای هر راس، مقدار خود راس در بالا و مقدار مشتق نسبت به آن در پایین راس آمده است. دقت کنید که نمره به راه حل و انجام درست الگوریتم بستگی دارد نه مقادیر به دست آمده.

$$\begin{split} \frac{\partial E}{\partial E} &= 1 \\ \frac{\partial E}{\partial C} &= \frac{\partial E}{\partial D} \frac{\partial D}{\partial C} = \frac{\partial E}{\partial D} \times (1-C) \, C = 0.26 \dots \\ \frac{\partial E}{\partial A} &= \frac{\partial E}{\partial C} \frac{\partial C}{\partial A} = \frac{\partial E}{\partial C} = \frac{\partial E}{\partial B} = 0.26 \dots \\ \frac{\partial E}{\partial A} &= \frac{\partial E}{\partial A} \frac{\partial A}{\partial x1} = \frac{\partial E}{\partial A} \times w1 = 0.26 \dots \\ \frac{\partial E}{\partial x2} &= \frac{\partial E}{\partial B} \frac{\partial B}{\partial x2} = \frac{\partial E}{\partial B} \times w2 = 0.80 \dots \\ \frac{\partial E}{\partial w2} &= \frac{\partial E}{\partial B} \frac{\partial B}{\partial w2} = \frac{\partial E}{\partial B} \times x2 = -0.26 \dots \\ \frac{\partial E}{\partial w2} &= \frac{\partial E}{\partial B} \frac{\partial B}{\partial w2} = \frac{\partial E}{\partial B} \times x2 = -0.26 \dots \end{split}$$

ب) برداشتن یک گام به ازای همه دادهها برای مسالههایی که دارای سطح loss نسبتا هموار هستند (به مساله convex نزدیکتر است) بهتر است و به خوبی به نقطه کمینه موضعی همگرا میشود. همچنین اگر قابلیت موازی سازی داشته باشیم، هزینه محاسباتی کمتری دارد.

برداشتن یک گام به ازای هر داده از همه دادهها در حالتی که سطح loss ناهموار است بهتر عمل می کند چرا که ما را از گیر کردن در کمینههای موضعی ناشی از ناهمواری ها نجات می دهد ولی این روش هزینه محاسباتی بالایی دارد و سختتر همگرا می شود و از noise بالایی برخوردار است. در نهایت بخش کردن دادهها اگر با نسبتهای خوبی انجام شود، روشی بینابین دو روش قبلی است و از بدی های هر کدام کاسته و از خوبی های آنها استفاده می کند.

پاسخ سوال ۳

آ) ابتدا مشتق را حساب می کنیم:

$$\frac{\partial E}{\partial w_i} = -2(y - \Sigma w_i x_i) x_i + 2\lambda w_i$$

حال بروزرساني را اعمال مي كنيم:

$$w_i' = w_i - \eta \frac{\partial E}{\partial w_i}$$

$$w_i' = (1 - 2\eta \lambda)w_i + 2\eta(y - \Sigma w_i x_i)x_i$$

همانطور که میبینید در هر گام بروزرسانی، وزن در عددی بین صفر و یک ضرب شده و سپس مقدار بهینهسازی روی آن اعمال میشود؛ به همین علت به این روش weight decay نیز می گویند.

ب) حال مراحل مشابه را برای عبارت جدید تکرار می کنیم، در نهایت به قانون بروززسانی زیر می رسیم:

$$w_i' = (w_i - 2\eta\lambda \operatorname{sign}(w_i)) + 2\eta(y - \Sigma w_i x_i)x_i$$

همانطور که میبینید اگر وزنی مثبت باشد از مقدار آن کاسته شده و اگر منفی باشد به آن اضافه میشود و سپس بروزرسانی میشود. این باعث میشود که وزنهای خیلی کوچک و بی تاثیر در طول آموزش به صفر میل کنند و حذف شوند.

پاسخ سوال ۴

- آ) دادههای validation در واقع بخشی از دادههای آموزش ما هستند و ما از روشهای validation به این خاطر استفاده می کنیم که پارامترهای مدل خود را به خوبی تنظیم کنیم. دادههای test برای سنجیدن generalization مدل خود را به خوبی تنظیم کنیم. دادههای test برای سنجیدن validation مدل خود را به خوبی تنظیم کنیم نمی توانند سنجش validation و انتخاب پارامترهای مدل به آنها دسترسی نداریم؛ بنابراین اگر از آنها برای validation استفاده کنیم نمی توانند سنجش مدل را به درستی انجام دهند.
- ب) در حالت کلی دادههایی که کنار گذاشتهایم تخمینگری نااریب هستند، اما اگر با استفاده از آنها early stopping انجام دهیم یا پارامترهای مدل را وی آنها آموزش ندادهایم دچار bias را انتخاب کنیم (که در K-fold cross validation این کار را انجام میدهیم) حتی با وجود این که مدل را روی آنها آموزش ندادهایم دچار شده و تخمین نسبتا بهتری از واقعیت ارائه میدهیم.

پاینده باشید